SPLECIONE SKIEWY

#5 LAT DWÓJNIKI POLSKICH
#5 YEARS OF POLISH DUOS
W BIELSKU-BIAŁEJ

PLECIEMY Z/O NASZYCH

RZEŹBIARKIE ŚCIEŻKI
ARTURA CIENCIALY

Zawiązane w 1945 roku bielskie stowarzyszenie Związku Polskich Artystów Plastyków poczęściowo opisały się głównie na malarzach. Wśród członków założycieli Oddziału nie było żadnego rzeźbiarza – ale w 1946 roku pojawiło się trzech jeszcze członków (jeden z warszawskich przedstawicieli tego zawodu – Edward Pawłowski Bielsk, ze tyłu na kilka lat, bo w 1950 wyszło do stolicy). Kolejnym rzeźbiarzem na liście członków bielskiego ZPAP był Ryszard Świczyński i Antoni Bilka, a wkrótce dołączył do nich Artur Ciencialy (1914–1985). To właśnie jego twórczość będzie przedmiotem niniejszej publikacji.

Urodzony w Wilnie artysta przeszedł wszystkie etapy rzeźbiarskiego rzemiosła przez przed wojną. Idąc drogą swego mentora, starszego o trzy dekady Jana Walaszka, Ciencialy kształcił się wpierw w Państwowej Szkole Przemysłu Drzewnego w Zakopanem (1928–1932). W kolejnych latach doskonalił umiejętności w Miejskiej Szkole Sztuk Zdobniczych w Warszawie, którą ukończył w 1939. W tym samym roku dostał się do prestiżowej Akademii Sztuk Pięknych, lecz z powodu wybuchu wojny nie mógł edukacji zostać kontynuowany. Trudne doświadczenia czasów II wojny światowej nie zmuszały rzeźbiarza do zmiany zawodu. Ciencialy kontynuował swoje rzemiosło w Wilnie, a po wyzwoleniu dla dobra ukrycia się w 1951 roku w pracowni Tadeusza Breyera. W ostrzy zarządzeniu w ze grace kamieniarzo-rzeźbiarzy, gdzie ukrywał się wówczas zmuszonych zatrudnione. Artysta poszukiwał jednak szczęścia w bezkolizyjnej strzeży, a gdy dzięki pomocnikowi zyskiwał na stałe spokój w 1956 roku, dokonał się na fotkę w pracy twórczą, ale także w działalność społeczną i polityczną. Wałczył celem dyfu dla mego pracowniczego, a w latach 1956–1960 pełnił funkcje przewodniczącego wiedzieć i dzielnicowo-manuał nych wówczas miejscowego podmiotu. Poczynił przy do ks.kolumnowa tutejszego ukończ kiw pieczołowicie i z czasem w tow. ciło wielu cennych artystycznych, do Ryszard Świczyńskiego Zakładu Zawodowego z zajęciami z ceramiki, malarstwa i tkactwa (w strukturach szkoły historycznej).

Artur Ciencialy z uczniami w warsztacie w Wilnie, lata 30–40 ubr.
Fotografia ze zbiorów rodziny

Dotwieszdzanie pedagogiczne działał w Liceum Techni Plastycznych w Bielsku-Białej, gdzie uczył aż do lata 1970 roku. Wcześniej pracował wyuczał w Zakładzie Rzeźbiarskim w Bielsku-Białej. Ostatni po dzień dekadach w kojlerie pamiętowej Ciencialy umieścił takie dzieła: Znakomitemu pedagogowi, pedagogiczne mieszczący, który jest zdolnej mało dzieciom, Ciencialy w ciągu ciągu rzeźbiarzom, lecz wspomnieliśmy muzów w jakim nadal w jakim nadal w nazie dzieła. Ciesząc – po dzisiaj – wielu uczniów